

هیپنوتیزم و فراموشی روانزا

علی شریفی^۱

چکیده:

یکی از جالب‌ترین موارد کاربرد هیپنوتیزم در روانپردازی، تشخیص و درمان اختلالات انفکاکی^۲ از جمله فراموشی روانزا^۳ است. در این مقاله ابتدا به تعریف فراموشی روانزا، تشخیص افتراقی آن از سایر انواع فراموشی‌ها، مصاحبه به کمک دارو برای تشخیص این بیماری و در نهایت درمان هیپنوتیزمی آن می‌پردازیم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پortal.jllm.ac.ir

فراموشی روانزا (انفکاکی)

در پدیده انفکاک^۴، احساس‌ها، افکار و رفتارهای معمولاً به هم پیوسته فرد از یکدیگر گستته می‌شوند، در حالت‌های انفکاکی عملکرد متعدد هویت، خاطره و هشیاری مختل می‌شود. هر تعریفی از انفکاک بدون شناخت ارتباط ریشه‌ای آن با هیپنوتیزم کامل نخواهد بود. هیپنوتیزم نه تنها آن دسته از عناصر ذهنی را که در اثر انفکاک بصورت ناخودآگاه در آمده به هشیاری باز می‌گرداند بلکه می‌تواند بسیاری از پدیده‌هایی را که بصورت بالینی تحت عنوان پدیده‌های انفکاکی شناخته می‌شوند، ایجاد کند: فراموشی، حالت‌های خلسله، طیفی از فلجهای موضعی، بی‌حسی، تغییر حس^۵ و توهمناتی که با هیپنوتیزم ایجاد می‌شوند از علائم بیماران

۱ - دکتر علی شریفی، رزیونت روانپردازی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، عضو انجمن هیپنوتیزم ایران

2 - Dissociative disorders

3 - Psychogenic Amnesia

4 - Dissociation

5 - Paresthesia

نمایشگر^۱ غیرقابل افراق هستند. به عبارت دیگر هیپنوتیزم و انفکاک دو روی یک سکه هستند، حقیقتی که بعداً با کشف این موضوع که افراد مبتلا به اختلالات انفکاکی دارای درجه هیپنوتیزم پذیری بالایی هستند استحکام بیشتری یافت.

مشخصه اصلی فراموشی روانزا، فقدان حافظه است که معمولاً به صورت ناگهانی بروز می‌کند و شامل فراموشی تجربیات شخصی و واقعی است که معمولاً از نظر جسمی یا هیجانی صدمه بار^۲ هستند.

همه‌گیر شناسی:

شیوع، بروز و تفاوت جنسی فراموشی روانزا بخوبی تعیین نشده است، با این مورد بیشتر در اورژانس بیمارستان عمومی برخورد می‌شود و فرد مبتلا پس از آنکه در حال سرگردانی در خیابان پیدا شده توسط پلیس به بیمارستان آورده می‌شود.

مطالعات جدید در مورد جمعیت‌هایی که در شرایط بوضوح صدمه‌بار قرار گرفته‌اند (جنگ، سوانح طبیعی، مهاجرت اجباری و نظایر آن) دال بر آن است که فراموشی روانزا یک واکنش شایع کوتاه مدت در مقابل چنین فشارهایی^۳ است و در هر دو جنس دیده می‌شود.

سبب شناسی:

صدمه هیجانی یک علت شایع در ایجاد فراموشی است و شاید در اثر استعداد شخص به انفکاک تشديد شود. فراموشی نتیجه روند انفکاکی است که برای جدا کردن محتواهی ذهنی از آگاهی هشیارانه^۴ عمل می‌کند. با آنکه معمولاً فراموشی علامت عمده این اختلال است ولی معاینه دقیق وجود پدیده‌های بالینی ثانویه نظیر تبدیل^۵ رانیز مشخص می‌سازد.

تشخیص و نمای بالینی:

شایعترین نوع، فراموشی از نوع محدود^۶ است و بیمار نمی‌تواند هیچ‌یک از وقایعی را که در یک دوره مشخص زمانی رخ داده (مثلًاً طی چند ساعت یا چند روز) بیاد آورد. اتفاق صدمه‌بار، نقطه‌ای اصلی فراموشی است ولی حوادث منتهی به آن و نیز وقایع بعد از آن هم معمولاً فراموش

1 - *Hysterical*

2 - *Traumatic*

3 - *Stress*

4 - *Conscious awareness*

5 - *Conversion*

6 - *Localized*

می‌شوند. بسیار کم پیش می‌آید که فراموشی سراسر وقایع زندگی شخص را دربرگیرد (فراموشی عمومی^۱، و گاهی فراموشی مربوط به یک فرد خاص است (فراموشی انتخابی^۲).

در موردی که ذیلاً ذکر می‌شود بسیاری از مشخصات بالینی فراموشی روانزا مشهود است: خانم باربارا. ام زن جوانی است مجرد و دارای یک پسر سه ساله، عصر یک روز پلیس او را به بخش اورژانس یک بیمارستان عمومی بزرگ می‌آورد. بیمار با اینکه هویت خود را می‌دانست ولی نمی‌توانست هیچ یک از وقایع هشت ساعت گذشته را بیاد آورد. پس از آنکه در مورد بیاد آوردن وقایع به او اصرار شد او فقط توانست منظره توهمندی یک پارکینگ پر از اتومبیل را بیاد آورد که در آن کسی برای درخواست کمک به دنبال کسی می‌دود)، منظمهای که بیمار نمی‌توانست هیچ معنایی یا ارتباطی بین آن منظره با خودش برقرار کند.

پس از بستری در بخش روانپزشکی علیرغم همه تلاش‌های درمانی برای زنده کردن خاطرات نهفته وی، فراموشی بیمار همچنان ادامه یافت با اینحال ولی توانست جزئیات وقایع یک زندگی کوتاه ولی پر زیج را تعریف کند. چند سال قبل به دلیل بی‌بندوباری جنسی مادرش، والدین بیمار از یکدیگر جدا شدند و بیمار ابتدا با مادرش زندگی می‌کرد، ولی شاهد روابط متعدد نامشروع مادرش بود و گاهی مورد توجه جنسی دوستان مادرش قرار می‌گرفت. در ۱۷ سالگی باربارا پسرش را پس از درگیری شدید با پدر طفل نامشروعش بدنیا آورد. پس از یک طرد در دنک از سوی مادر، بیمار مجبور شد صلح و آرامش کوتاه مدت خود را ترک گفته و با پدرش زندگی کند ولی رشته‌های زندگی او در انر مساجرات شدید با پدر و نیز برادرش گستته شد. خصوصاً دوهفته اخیر برای او با خشم بسیار توأم بوده و ولی روز بروز خود را، اشتفته‌تر می‌یافتد. تنها منبع راحتی خیال ولی یک دوست مذکور جدید بنام فرانک بود که باربارا به او دلیستگی عمیقی داشت. علیرغم اینکه هر روز فرانک را می‌دید ولی احساس می‌کرد که اضطراب، سردرد، خستگی، بیخوابی، افسردگی و یأس او افزایش می‌یابد. در روز حادته ولی عازم مطب دکترش بود تا در مورد علائم پیشرونده‌اش مشورت کند. آخرین خاطره ولی سوار شدن به اتوبوس برای رفتن به مطب بود.

وقتی پس از یک هفته تلاش در بیمارستان، فراموشی بیمار مرتفع نشد تصمیم گرفته شد که با استفاده از هیپنوتیزم خاطرات گمشده او استخراج شود. بیمار به آسانی به القای

1 - Generalized Amnesia

2 - Selective Amnesia

هیپنوتیزم پاسخ داد و هنگامی که در مورد مطالب دوران فراموشی سؤال شد وی قادر بود با مقدار قابل توجهی از احساسات، به تشریح جزئیات حادثه بپردازد:

در مطب پزشک وی با تأسف دریافت که پزشک حضور ندارد. با تعیر از اینکه چه بکند ناگهان بیاد فرانک افتاد و تصمیم گرفت فوراً او را در محل کارش ببیند. هنگامی که باربارا به پارکینگ کارخانه محل کار فرانک رسید اتومبیل او را از دور دید و فرانک را مشاهده کرد که برای رفتن به منزل، به سمت اتومبیلش پیش می‌رود. باربارا با نامیدی به سمت اتومبیل دوید ولی فرانک او را ندید و با بحرکت درآوردن اتومبیل، باربارا را مسأیوس پشت سر نهاد. باربارا ناگهان احساس منگی، ترس، نامیدی، خشم، تحقیر، و همانگونه که خود می‌گوید «(احساس شکست کامل کرد. حیرت زده از اینکه به کجا برگردد در گیجی کامل در خیابان براه افتاد تا اینکه پلیس وی را یافت و به بیمارستان آورد.

هنگامی که بیمار از هیپنوتیزم خارج شد همه خاطرات درنگ را که در خلشه هیپنوتیزمی بیاد آورده بود بیاد داشت و فراموشی وی عود نکرد. ازان زمان به بعد بیمار هیچ وقت علائم انگکاکی بروز نداد و قادر بود مستقیماً در جلسات روان درمانی سرپایی با مشکلات هیجانی اش رو در رو مقابله کند.

تشخیص افتراقی:

الف - اختلالات فراموشی:^۱ مهمترین تشخیص افتراقی فراموشی روانزاست. نمای اصلی اختلالات فراموشی اختلال اکتسابی در توانایی یادگرفتن و بیاد آوردن اطلاعات جدید به همراه ناتوانی در بیاد آوردن اطلاعات آموخته شده قبلی یا اتفاقات گذشته است (در فراموشی روانزا بیمار معمولاً مشکلی در یادگیری اطلاعات جدید و بیاد آوردن آنها ندارد). این اختلال باید به حدی شدید باشد که عملکرد شخصی، اجتماعی، یا شغلی فرد را مختل کرده باشد. اختلالات فراموشی در اثر بیماری های عمومی^۲ طب یا بیماری های اولیه مغزی، اختلالات مصرف مواد، یا عوارض جانی داروها ایجاد می شوند و تشخیص این موارد با استفاده از یافته های شرح حال بالینی، معاینه فیزیکی یا آزمایشات است. این اختلالات معمولاً نتیجه یک روند آسیب شناختی

- است که به ساختمان‌های خاصی (مثلًاً اجسام پستانی^۱ و هیپوکامپ) در دیانسفال و لوب تامپورال میانی صدمه می‌زند. این روندهای آسیب‌زا عبارتند از:
- ۱ - صدمه بسته به جمجمه (که باعث شکستگی و نفوذ به داخل جمجمه نشود)
 - ۲ - صدمات ناشی از ورود جسم برتلابی (مثل گلوله) به جمجمه
 - ۳ - توده‌های موضعی مغز
 - ۴ - اعمال جراحی جمجمه
 - ۵ - التهاب مغزی^۲ ویروسی
 - ۶ - انفارکتوس در ناحیه شریان خلفی مغز
 - ۷ - نارسایی در رسیدن اکسیژن به مغز
 - ۸ - مصرف مزمم الكل که کمبود ویتامین تیامین (B_3)^۳ را بدباند دارد.
- ب - دمانس: اختلال حافظه همراه با مسائل جدی عملکردی در اثر اختلال در توانایی‌های متعدد فکری (شامل اختلال تکلم^۴، اختلال در انجام کار^۵، اختلال شناختی^۶ و اختلال عملکردهای اجرایی)، است.
- ج - دلیریوم^۷: در دلیریوم اختلال حافظه در جریان کاهش توانایی تمرکز با تغییر توجه دیده می‌شود و معمولاً با بررسی کامل بیمار علت آن کشف می‌شود.

سیر و پیش آگهی:

حملات فراموشی انفکاکی معمولاً کوتاه و خود به خود تمام شونده^۸ هستند و پیش آگهی برای برگشت خاطرات گم شده (خصوصاً اگر روش‌های درمانی بکار رود) خوب است. با اینحال در بیماران مبتلا این استعداد وجود دارد که هنگام مواجه شدن با فشارهای محیطی یا هیجانات داخلی، از مکانیسم‌های انفکاکی استفاده کنند.

1 - Mamillary bodies

2 - Viral encephalitis

3 - Thiamine deficiency

4 - Aphasia

5 - Apraxia

6 - Agnosia

7 - Delirium

8 - Self - Limited

درمان:

باید هرچه زودتر خاطرات فراموش شده به هشیاری اورده شود. در بعضی موارد می‌توان طی یک یا دو جلسه مصاحبه با روش تداعی آزاد یا با تشویق بیمار به بیان تداعی‌های مربوط به یک قسمت مشخص از مطالب فراموش شده که به صورت یک تصویر ذهنی، خواب یا توهمند به هشیاری برگشته است، خاطرات را زنده ساخت. در بعضی موارد، روش‌های فعال مثل هیپنوتیزم یا تزریق وریدی تیوبینتال ممکن است برای حرکت درآوردن خاطرات زیرین، لازم شود. هنگامی که خاطرات در دسترس قرار گرفتند باید درمانگر تلقین کند که خاطرات، پس از بازگشت بیمار به هشیاری طبیعی، در هشیاری باقی خواهد ماند. بعد از این درمان ایتدی^۱، روان‌درمانی گسترده برای کمک به بیمار جهت مقابله با تعارض‌های روان‌شناسختی که موجب تسریع حمله فراموشی شده است، مورد استفاده دارد.

مصاحبه دارویی: برای تسهیل جمع‌آوری اطلاعات طی مصاحبه روانپزشکی، بعضی روانپزشکان، مصاحبه به کمک دارو را توصیه می‌کنند. هم از داروهای آرام بخش (مانند باریتیورات‌ها و بنزو دیازپین‌ها) و هم از مواد محرك (مانند متیل فنیدیت) استفاده شده است. تصور می‌شود که مصاحبه دارویی به این ترتیب به بیماران کمک می‌کند که به آنان اجازه می‌دهد که یک فکر یا خاطره نهفته^۲ را تخلیه^۳ کرده و به آگاهی هشیارانه^۴ وارد سازند.

منابع:

1 - Kaplan & Sadock : Comprehensive textbook of psychiatry - Sixth edition 1995

2 - Andrew Sims: Sytoms in the Mind - Second Edition 1995

3 - Cassem : Handbook of General Hospital Psychiatry - Third Edition 1991

۴ - چکیده مقالات medline روانپزشکی از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۷ .

1 - Drug - Assisted. interview

2 - Repressed

3 - Catharsis

4 - Conscious awarness